

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אשכחן כהנת, לוייה וישראלית מנא לן?												◊	סט.
בת ובת	כדאמר ר' אבא אמר רב:											■ !	סט.
ה"נ בת ובת.												!	סט.
כמאן? כרבי עקיבא, דדריש ווי												ז	סט.
אפילו תימא רבנן, כולה ובת קרא יתירא הוא.												!	סט.
ואימא: מי שיש לו אלמנות וגירושין בה - כי לית ליה זרע קאכלה, כי אית ליה זרע לא אכלה, מי שאין לו אלמנות וגירושין בה - אע"ג דאית ליה זרע נמי תיכול												ז	סט.
אם כן, רבויי לוייה וישראלית למה לי?												!	סט.
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	ולרבי עקיבא, דאמר:											■ ז	סט.
ומאי כי תהיה לאיש זר? כי תיבעל												ז	סט.
אלמנה וגרושה למה לי?												ז	סט.
אלמנה להחמיר עליה, וגרושה להקל עליה.												!	סט.
וצריכא דאי אשמעינן אלמנה, אלמנה הוא דכי לית לה זרע אכלה, משום דחזייה לכהונה, אבל גרושה דלא חזייה לכהונה, אימא אע"ג דלית לה זרע לא אכלה ואי אשמעינן גרושה, גרושה הוא דכי אית לה זרע לא אכלה, משום דלא חזייה לכהונה, אבל אלמנה דחזייה לכהונה, אימא אע"ג דאית לה זרע נמי תיכול, צריכא.												■	סט.
ואימא: נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתן												ז	סט.
לאיש זר אמר רחמנא, מי שזר אצלה מעיקרא, לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא.												!	סט.
אי הכי, חלל דלאו זר הוא מעיקרא - לא לפסול												ז	סט.
אמר קרא: (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו בעמיו, מקיש זרעו לו, מה הוא פוסל, אף זרעו נמי פוסל.												!	סט.
ואימא: משעת הויה												ז	סט.
דומיא דכהן גדול באלמנה, מה כהן גדול באלמנה בביאה, אף האי נמי בביאה.												!	סט.
ואימא: עד דאיכא הויה וביאה												ז	סט.
דומיא דכ"ג באלמנה, מה כהן גדול באלמנה בביאה לחודה, אף האי נמי בביאה לחודה.												!	סט.
כל שזרעו פסול - פוסל, וכל שאין זרעו פסול - אינו פוסל.	רבי יוסי:											■ ◊	סט.
מאי איכא בין ת"ק לרבי יוסי?												^	סט.
מצרי שני ואדומי שני איכא ביניהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	רבי יוחנן:											!	סט.
מה כ"ג באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל, אף האי נמי פוסל	ת"ק סבר:											■ !	סט.
כהן גדול, מה כהן גדול שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל, לאפוקי מצרי שני דאין זרעו פסול, דכתיב: (דברים כ"ג) בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה'.	ורבי יוסי סבר:											■ !	סט.
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו וכו'.	רשב"ג:											■ ◊	סט.
מאי איכא בין ר' יוסי לרבן שמעון בן גמליאל?												^	סט.
גר עמוני ומואבי איכא ביניהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	עולא:											!	סט.
מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל	רבי יוסי סבר:											■ !	סט.
מה כהן גדול באלמנה שכל זרעו פסול ופוסל, אף שכל זרעו פסול ופוסל, לאפוקי עמוני ומואבי דאין כל זרעו פסול	רשב"ג סבר:											■ !	סט.
עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.	דאמר מר:											■ !	סט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	סט
האונס, והמפתה, והשוטה - לא פוסלין ולא מאכילין, ואם אינן ראויין לבא בישראל - הרי אלו פוסלין.													■	סט
כיצד? הרי ישראל שבא על בת כהן - תאכל בתרומה, עיברה - לא תאכל בתרומה, נחתך העובר במעיה - תאכל													■ ■	סט
הרי כהן שבא על בת ישראל - לא תאכל בתרומה, עיברה - לא תאכל, ילדה - תאכל, נמצא כחו של בן גדול משל אב.													■ ■	סט
העבד פוסל משום ביאה, ואינו פוסל משום זרע.													■	סט
כיצד? בת ישראל לכהן, בת כהן לישראל, וילדה הימנו בן, והלך הבן ונכבש על השפחה וילדה הימנו בן - הרי זה עבד, היתה אם אביו בת ישראל לכהן - לא תאכל בתרומה, בת כהן לישראל - תאכל בתרומה.													■ ■	סט
ממזר פוסל ומאכיל.													■	סט
כיצד? בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל, וילדה הימנו בת, והלכה הבת ונישאת לעבד או לעובד כוכבים וילדה הימנו בן - הרי זה ממזר, היתה אם אמו בת ישראל לכהן - תאכל בתרומה, בת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה.													■ ■	סט
כהן גדול פעמים שהוא פוסל.													■	סט
כיצד? בת כהן לישראל וילדה הימנו בת, והלכה הבת וניסת לכהן וילדה הימנו בן - ה"ז ראוי להיות כהן גדול עומד ומשמש על גבי המזבח, מאכיל את אמו ופוסל אם אמו													■ ■	סט
זאת אומרת: לא כבני כ"ג שהוא פוסלני מן התרומה.													■ ■	סט
תנינא להא דת"ר:													■ ◇	סט
שוטה וקטן שנשאו נשים, ומתו - נשותיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום.	[ת"ר]												■ ■ ◇	סט
כיצד? היה ישראל שבא על בת כהן - תאכל בתרומה, עיברה - לא תאכל.													■ ◇	סט
כיון דעיברה לא תאכל, ליחוש שמא עיברה													‡ ◇	סט
מפרישין - אותן ג' חדשים, שמא מעוברות הן?	מי לא תנן:												■ ‡	סט
ליוחסין חששו, לתרומה לא חששו.	רבה בר רב הונא:												! ◇	סט
ולתרומה לא חששו?													‡	סט
הרי זה גיטיך שעה אחת קודם למיתתו - אסורה לאכול בתרומה מיד	והתניא:												■ ‡ ◇	סט
בנישואין חששו, בזנות לא חששו.	אלא אמר רבה בר רב הונא:												! ◇	סט
ובנישואין מי חששו?													‡	סט
בת כהן שנישאת לישראל ומת - טובלת ואוכלת בתרומה לערב	והתניא:												■ ‡ ◇	סט
טובלת ואוכלת עד ארבעים, דאי לא מיעברא - הא לא מיעברא, ואי מיעברא - עד ארבעים מיא בעלמא היא.	רב חסדא:												! ◇	סט
אי הכי, אימא סיפא:	אמר ליה אביי:												‡	סט
הוכר עוברה במעיה - תהא מקולקלת למפרע	[סיפא]												■ ‡	סט
מאי מקולקלת? עד ארבעים.													!	סט
הבא על ארוסתו בבית המיו - רב אמר: הולד ממזר	איתמר: [רב]												■ ◇	סט
הולד שתוקי.	שמואל:												■ ◇	סט
מסתברא מילתיה דרב - דדימא מעלמא, אבל לא דיימא מעלמא - בתרא דידיה שדינן ליה.	רבא:												■ ◇	סט
מנא אמינא לה?	רבא:												^	סט
ילדה - תאכל	דקתני:												■ ! ◇	סט
היכי דמי?													^ !	סט

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אילימא דדיימא מעלמא												!	סט:	
ילדה אמאי תאכל?												‡	סט:	
אלא לאו מיניה דיימא ולא דיימא מעלמא												!	סט:	
ומה התם דלהאי איסורא ולהאי איסורא - לא כל שכן.												!	סט:	
לעולם אימא לך: כל היכא דדיימא מיניה, אע"ג דלא דיימא מעלמא - אמר רב הולד ממזר, מ"ט? דאמרינן: מדאפקרא נפשה לגבי ארוס - אפקרא נפשה לעלמא, ומתני' - שהיו שניהם חבושים בבית האסורין.	א"ל אביי:											‡	סט:	
בבא עליה - כ"ע לא פליגי דבתריה דידיה שדינן ליה	איכא דאמרי:												■	סט:
ארוסה שעברה - רב אמר: הולד ממזר	והכי איתמר: [רב]												■	סט:
הולד שתוקי.	שמואל:												■	סט:
מסתברא מילתיה דרב - דלא דיימא מיניה ודיימא מעלמא, אבל דיימא מניה, אע"ג דדיימא מעלמא - בתריה דידיה שדינן ליה.	רבא:												■	סט: